

חקיקה ופסיקה סוציאלית

הסקירות במדור זה נכתבו בידי אריה וולף, עו"ד

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 20), התשס"ב-2002

החוק מבוסס על הצעת חוק של חבר-הכנסת גנדי ריגר (ישראל בעלייה), ונתקבל בכנסת כחוק בט' בשבט התשס"ב (22 בינואר 2002).

לפי חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, זכות התביעה נגד מעביד בגין הלנת שכר נתונה לאדם אשר התשלום מיועד לו. בחוקים שונים הכיר המחוקק באפשרות של הגשת תביעה לא רק בידי העובד, אלא גם באמצעות ארגון העובדים היציג ובהעדרו – באמצעות ארגון עובדים שהעובד חבר בו. תופעות של אי-תשלום שכר במועד, שהיו נדירות למדי בעבר, נעשו שכיחות בשנים האחרונות, הן מצד מעסיקים ציבוריים והן מצד מעבידים במגזר הפרטי. לפיכך קובע החוק, שארגון עובדים יוכל להגיש את התביעה נגד המעביד בגין אי-תשלום שכר במועד. כמו-כן נקבע, שמעביד לא יפגע בשכרו של עובד, בקידומו בעבודה, בתנאי עבודתו ולא יפטרו מן העבודה מחמת הגשת תביעה לתשלום שכר מולן.

חוק תשלום קצבאות לחיילי מילואים ולבני משפחותיהם, התשס"ב-2002

נתקבל כחוק בכנסת ביום כ"ה באייר התשס"ב (7 במאי 2002). החוק בא להבטיח, כמוצהר בו, שישולמו קצבאות לחיילי מילואים שנפגעו בתקופת שירותם, עקב שירותם, ולבני משפחותיהם של חיילי מילואים שנספו עקב שירותם, במקרים שחיילי המילואים או בני משפחותיהם אינם זכאים לקצבה מקופת גמל, או שזכאותם לקצבה מקופת גמל פחותה מזכויותיהם לפי חוק זה.

החוק בא לעגן בחוק מתן תשלום קצבאות גם לחיילי מילואים ולשאיירהם בשל מוות ואובדן כושר עבודה עקב שירות מילואים, בדומה לקצבאות המשולמות לחיילים בשירות קבע שזהו מקור הכנסתם הקבוע, לפי חוק שירות הקבע, כאשר חייל המילואים לא היה עמית בקופת גמל או שהוא או שאיריו אינם זכאים לקצבה ממנה, או שקיבלו קצבה מקופת הגמל שהיא פחותה מזכויותיהם לפי חוק זה.

זכאות חייל מילואים נכה לתשלום קצבה בשל אובדן כושר עבודה, כמו גם זכאות שאירי חייל מילואים שנספה, לתשלום קצבת שאירים ולקבלת מענק הוני במקרה של מוות, מותנים בעמידה בתנאי-סף המפורטים בחוק. החוק מאשר, למי שממונה על-פיו, לשלם מקדמות לחייל מילואים נכה או לשאירי חייל מילואים שנספה, הזכאים לקצבה מקופת גמל, כדי לגשר על פער הזמנים שבין מועד הפגיעה בשירות המילואים ובין מועד קבלת ההחלטה בדבר תשלום קצבה מקופת הגמל.

החוק יחול על חייל מילואים שנפגע החל בחודש ינואר 1999 ואילך.

עד היום המדינה מבטחת חיילי מילואים בפוליסות ביטוח. חייל מילואים או שאיר של חייל מילואים, המקבלים קצבה עקב פוליסה, ימשיכו לקבלה, גם אם היא עולה על השיעורים שבחוק זה, כדי שלא לפגוע בזכויות שרכשו לפני שנחקק חוק זה. חיילי מילואים או שאירים המקבלים פחות מן הזכויות לפי חוק זה יקבלו השלמות לפי זכאותם בחוק.

הצעת חוק מידע בדבר השפעת חקיקה על זכויות הילד, התשס"ב-2002

הצעת חוק מטעם חברי הכנסת של הוועדה לקידום מעמד הילד.

לעתים קרובות השפעתן של הצעות חוק, הן פרטיות והן ממשלתיות, על ילדים וזכויותיהם אינה מובאת בחשבון בעת קביעת מדיניות וגיבוש חקיקה. בשל כך מוצע לקבוע, שבדברי ההסבר להצעת החוק יכלול מידע על אופי השלכות הצעת החוק על ילדים בהתאם לעקרונות אמנת האומות המאוחדות בדבר זכויות הילד, אשר אושרה בידי ישראל ונכנסה לתוקפה עוד בשנת 1991.

הטלת חובה כזו תגרום לכך, שהגורמים השונים יביאו בחשבון את השלכות הצעת החוק על ילדים ויתנו את דעתם על חלופות אפשריות שיפגעו פחות באוכלוסייה זו. יחד עם זאת, לא מוצע שחובה זו תחול לגבי כל הצעות החוק, כי אם רק לגבי אלה שיש בהן, על פניהן, השפעה על ילדים. החובה האמורה תחול רק לגבי הצעות החוק המוגשות לקריאה ראשונה.

עוד מוצע, שתחילתו של החוק תידחה בשישה חודשים מעת פרסומו ברשומות.

הצעת חוק הבטחת הכנסה (תיקון מס' 17) (סייגים לזכאות לגמלה) (הוראות שעה), התשס"ב-2002

הצעת חוק של חברי הכנסת נעמי חזן (מר"צ) ומרינה סולודקין (ישראל בעלייה). זכאותו של זכאי לגמלת הבטחת הכנסה, לרבות הורה יחיד, נשללת בשל היותו תלמיד במוסד שייקבע (בדרך כלל אוניברסיטה). השלמת השכלה מהווה גורם חשוב ביותר לשילוב זכאים במעגל העבודה, ולהוצאתם ממעגל מקבלי הגמלאות. לפיכך מוצע לקבוע, שלא תישלל זכותו של הורה יחיד לגמלה רק בשל לימודים במוסד ללימודים, בתנאי ששולמה להורה היחיד גמלה לפי החוק במשך תקופה של עשרים וארבעה חודשים לפחות. מוצע לקבוע את החוק כהוראת שעה לתקופה של 4 שנים, על-מנת לבחון באיזו מידה השלמת השכלה תורמת לשילוב אוכלוסיית ההורים היחידים במעגל העבודה, וליציאתם ממעגל מקבלי הגמלאות. ביצוע הצעת החוק כרוכה בעלות גדולה, שאינם ניתנת להערכה מוקדמת, והיא תמומן מסעיף הרזרבה שבתקציב המדינה.

הצעת חוק הטבות למשפחת אומנה (תיקוני חקיקה), התשס"ב-2002

הצעת חוק זו. חברו חצי תריסר מחברי הכנסת של ש"ס. משפחת אומנה מספקת את הצרכים הפיזיים והנפשיים של הילדים שנמסרו לטיפול, ובכלל זה השגחה, חינוך, מתן תשומת לב ואהבה. מוצע לתקן שורה של חוקים ולהעניק להורים במשפחות אומנה זכויות החלות לגבי הורים ביולוגיים, בשינויים המחויבים:

1. תיקון חוק דמי מחלה (העדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993, כך שתיקבע זכאות להורה במשפחת אומנה להעדר מעבודתו בגין מחלתו של ילד הנמצא אצלו באומנה, בדומה לזכאות הורה להעדר בשל מחלה של ילדו הביולוגי.
2. תיקון חוק עבודת נשים, התשי"ד-1954, כך שתיקבע זכאות להורה במשפחת אומנה לצאת לחופשת לידה, בדומה לזכאות הורה מאמץ, אם לילד שאותו הורה קיבל לאומנה טרם מלאו 10 שנים.

3. תיקון חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, כך שתיקבע זכאות להורה במשפחת אומנה לקבל דמי לידה, בדומה לזכאות של הורה מאמץ.
4. תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992, כך ששר הפנים יוסמך לקבוע הנחות למחזיק בנכס, גם לגבי מחזיק בנכס שקיבל לטיפולו ילד בתור משפחת אומנה.
- עלות הצעת חוק מוערכת ב-1.5 מיליון שקל והיא תמומן מסעיף הרזרבה שבתקציב המדינה.

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 29) (העברת שירותי האשפוז לאחריות קופות החולים), התשס"ג-2002

הצעת חוק של למעלה מארבעים חברי כנסת מכל הסיעות.

חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, קובע בתוספת השנייה את סל שירותי הבריאות הניתנים למבוטחים בקופות החולים. בתוספת השלישית לחוק מנויים שירותי הבריאות הניתנים בידי משרד הבריאות ובידי גופים ממשלתיים אחרים.

מוצע לקבוע בחוק, ששירותי האשפוז הסיעודיים יינתנו לכלל המבוטחים בידי קופות החולים, במקום באמצעות משרד הבריאות, וזאת בהתאם לעקרונות החוק.

עלות הצעת החוק, על-פי הערכת משרד האוצר, למעלה ממיליארד שקל ומוצע שהיא תמומן מסעיף הרזרבה שבתקציב המדינה.

חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון מס' 12), התשס"ב-2002

החוק מבוסס על הצעת חוק שהגישו חברי הכנסת אליעזר כהן ומיכאל נודלמן (האיחוד הלאומי).

החוק נתקבל בכנסת ביום י"ד בתמוז התשס"ב (24 ביוני 2002).

חוק מעמד ותיקי מלחמת העולם השנייה, התש"ס-2000, מעניק הטבות, בין השאר, למי ששירת בצבאות מעצמות הברית בעת מלחמת העולם השנייה. בשונה מחוק נכי המלחמה בנאצים, המבחן הקבוע בחוק ותיקי המלחמה לקבלת הטבות ושיעורן הוא מצבם החברתי-כלכלי של ותיקים אלה, והוא אינו עוסק כלל במי שלקה בנכות בעת מלחמת העולם השנייה.

השוואה בין החוקים העלתה, שוותיקי מלחמת העולם השנייה זכאים להטבות אחדות שאינן מוקנות לנכי המלחמה בנאצים מכוח החוק. לפיכך מוצע להעניק הטבות דומות לנכי המלחמה בנאצים.

אחת ההטבות האמורות היא הנחה ברכישת תרופות הכלולות בסל שירותי הבריאות. לפיכך מוצע לקבוע, שהמדינה תשפה את קופות החולים על הפסד הכנסותיהן בגין אותה הטבה.

על-פי הערכת האוצר עלותו של החוק המוצע היא חמישה מיליון שקלים לשנה. מוצע, שהמימון יבוא מהקטנת סעיף הרזרבה בתקציב המדינה.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 50), התשס"ב-2002

נתקבל בכנסת ביום ו' באב התשס"ב (15 ביולי 2002).

בסעיף 326 בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, נאמר, שאם המקרה המזכה בגמלה חל עקב ביצוע פשע או ניסיון לביצוע פשע בידי הזכאי לגמלה, לא תינתן הגמלה לזכאי. אולם, אין בהוראה האמורה מענה למצבים שבהם נהרג אדם תוך-כדי ביצוע פשע מתוך מניע לאומני, והתופעה הנפוצה ביותר בהקשר זה היא מחבל מתאבד. כתוצאה מכך קמה זכאות לגמלה לשאיריו. בהקשר זה מדובר בגמלאות אלה:

1. מענק לבן זוכה של מי שילדה בשנה שקדמה לפטירה.
 2. מענק פטירה לבן-זוגו ולילדו של מי שהשתלמה לו קצבה לפני פטירתו.
 3. קצבת שאירים לאלמנה, לאלמן ולילדי הנפטר.
- הגמלאות האמורות אינן גמלאות קיום, ואין מניעה חוקתית לשלול אותן. מצב שבו המדינה משלמת גמלאות למשפחות של אדם שביצע פשע מתוך מניע לאומני, כאשר הזכאות נובעת מביצוע הפשע, אינה מצב ראוי.

לפיכך מוצע לתקן את סעיף 326 שבחוק ולקבוע בו, שלא תינתן גמלה, אם הזכאות לה קמה מכוח של מי שנהרג עקב כך שביצע פשע על רקע לאומני.

חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד) (תיקון מס' 6), התשס"ב-2002

נתקבל בכנסת ביום ו' באב התשס"ב (15 ביולי 2002), ומבוסס על הצעת חוק של חברי הכנסת תמר גוז'נסקי, מוחמד ברכה ועיסאם מח'ול (רק"ח), ענת מאור ונעמי חזק (מר"צ).

בחוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993, נאמר, שעובד שעמו ילד שלא מלאו לו 16 שנה, זכאי לזקוף עד 8 ימים בשנה של היעדרות בשל מחלת ילדו על חשבון תקופת המחלה הצבורה שלו ובלבד שבן זוגו הוא עובד ולא נעדר מעבודתו מכוח זכאותו כאמור, או שבן זוגו הוא עובד עצמאי שלא נעדר מעסקו או שעסק במשלח ידו בימי היעדרות העובד כאמור, או שהילד נמצא בהחזקתו הבלעדית של העובד. נקבע עתה בחוק, שעובד שהוא הורה יחיד, כהגדרתו בחוק משפחות חד-הוריות, התשנ"ב-1992, יהיה זכאי להיעדר עד 12 ימים בשנה על חשבון ימי המחלה הצבורים שלו.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 52), התשס"ב-2002

מבוסס על הצעת חוק של חברי הכנסת צבי הנדל, אליעזר כהן ומיכאל נודלמן (האיחוד הלאומי). נתקבל כחוק בכנסת ביום ו' באב התשס"ב (15 ביולי 2002).
 בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, נקבעו הוראות בדבר תשלום דמי ביטוח בידי מבוטח שמלאו לו 18 שנה. חובה זו חלה לגבי מי שאינו עובד ואינו עובד עצמאי והוא תלמיד בית-ספר על-יסודי או מצוי בהכשרה מקצועית.
 נקבע, שתלמיד הלומד בבית-ספר על-יסודי, או אדם המצוי בהכשרה מקצועית, אשר אינו עובד ואינו עובד עצמאי, שהכנסתו אינה עולה על ההכנסה המזערית, יהיה פטור מדמי ביטוח לתקופה שמגיל 18 ועד גיל 21, ובלבד שהתגייס לשירות סדיר בצה"ל לפני שמלאו לו 21 שנים. כמו-כן הוסמך שר העבודה והרווחה לקבוע פטורים לתלמיד כאמור, אשר יחולו לגבי אוכלוסיות שאינן מתגייסות לצבא מטעמים שייקבע, לרבות מטעמי בריאות. עוד נקבע בדומה פטור מתשלום דמי ביטוח בריאות לתלמיד או למי שמצוי בהכשרה מקצועית, המתגייס עד גיל 21.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 53), התשס"ב-2002

נתקבל כחוק בכנסת ביום י"ז באב התשס"ב (23 ביולי 2002).
 בסעיף 196 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, נקבע, שקצבת הנכות תשתלם רק למי שאי כושרו להשתכר נוצר בהיותו תושב ישראל. כחריג לכלל האמור קובע

סעיף 197 שעולה חדש זכאי לקצבת הנכות גם אם אי כושרו להשתכר נגרם טרם עלייתו ארצה.

כוונת הוראת סעיף 196 האמור למנוע את תשלום הגמלה ממי שהיה לנכה בשעה שלא היה תושב ישראל. אולם לפי הוראת החוק האמורה נשללת הזכאות לגמלה גם ממי שהיה לנכה בהיותו בישראל, אם הנכות נגרמה בשעה שהיה קטין והוא יצא עם משפחתו מישראל ושב אליה רק אחרי שמלאו לו 18 שנה.

לפיכך תוקנה הוראת סעיף 196 ונקבע, שאם הליקוי, שבשלו נגרם לנכה אי הכושר להשתכר, נגרם בישראל בהיותו קטין, הוא יהיה זכאי לקצבת נכות, גם אם בעת שהגיע לגיל 18 לא התגורר בישראל.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 55 – הוראת שעה), התשס"ב–2002

מבוסס על הצעת חוק של 17 חברי כנסת מסיעות שונות ונתקבל כחוק בכנסת ביום י"ז באב התשס"ב (23 ביולי 2002).

בשל המצב הביטחוני והחשש מפגיעים במקומות ציבוריים, נקבע, שעבודות אבטחה יוכרו כעבודה מועדפת ויזכו את החייל המשוחרר בקבלת מענק הקבוע בסעיף 174 לחוק. מדובר בעבודות אבטחה במוסדות חינוך שהם מעון יום לילדים, גן ילדים ובתי-ספר שהם מוסדות חינוך מוכרים, וגם במוסדות ציבוריים ששר העבודה והרווחה יקבע בהתייעצות עם השר לביטחון פנים.

זוהי הוראת שעה לתקופה של 12 חודשים, ואולם שר העבודה והרווחה, באישור השר לביטחון פנים, רשאי להאריך את תקופה של חוק זה לתקופה של 12 חודשים נוספים.

חוק התגמולים לנשים השוהות במקלט לנשים מוכות (מענק הסתגלות) (הוראת שעה), התשס"ב–2002

נתקבל כחוק בכנסת ביום ו' באב התשס"ב (15 ביולי 2002), ומבוסס על הצעת חוק של חברת הכנסת זהבה גלאון (מר"צ).

אישה הנאלצת לשהות במקלט לנשים מוכות מחשש לחייה או לחיי ילדיה, אינה שבה לביתה לאחר השהייה במקלט. לפיכך נקבע, שאישה ששהתה במקלט לנשים מוכות במשך

חודש לפחות, ואשר לא שבה לביתה לאחר היציאה מן המקלט, תהיה זכאית למענק הסתגלות, בסכומים הקבועים בחוק, במועד היציאה מן המקלט. חוק זה יעמוד בתוקפו שנה מיום התחילה.

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 23), התשס"ג-2002

נתקבל בכנסת ביום ז' בכסלו התשס"ג (12 בנובמבר 2002), ומבוסס על הצעת חוק של חבר הכנסת דוד מגן (מפלגת המרכז).

מדובר בשורה של תיקונים הנוגעים לנשים יולדות:

1. עובדת, שילדה בלידה אחת יותר מילד אחד, תהיה זכאית להאריך את חופשת הלידה בשבועיים נוספים בעד כל ילד נוסף החל מן הילד השני שתלד באותה לידה. (עד כה זכתה להארכת החופשה בשבועיים אם ילדה יותר מילד אחד באותה לידה, בלי להתחשב במספר הילדים באותה לידה).

2. עובדת שחלתה ואושפזה בבית-חולים, תוך תקופת חופשת הלידה, לתקופה העולה על שבועיים, זכאית להאריך את חופשת הלידה לתקופה שלא תעלה על תקופת האשפוז, אך לא יותר מארבעה שבועות, ובלבד שחופשת הלידה לא תעלה בסך הכל על שישה-עשר שבועות. עתה נקבע בחוק, שהגבלת התקופה של שישה-עשר השבועות לא תחול לגבי עובדת שילדה בלידה אחת יותר מילד אחד.

3. מבוטחת שהאריכה את חופשת הלידה, בשל לידה מרובת-ילדים, תהיה זכאית לדמי לידה גם בעד תקופת ההארכה, ובלבד שלא ישולמו ליולדת דמי לידה בעד פרק זמן העולה על הגדרה שנקבעה בחוק.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 58), התשס"ג-2002

נתקבל כחוק בכנסת ביום ח' בכסלו התשס"ג (13 בנובמבר 2002).

בסעיף 174 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, נאמר, שחייל משוחרר שעבד בעבודה מועדפת או נדרשת, ולא מיצה את זכותו לדמי אבטלה, יהיה זכאי למענק הכפוף לתנאים הקבועים בחוק. עבודה מועדפת או נדרשת, לעניין זה, היא עבודה מסוג העבודות המנויות בלוח ח' לחוק.

החוק קובע עתה, שעבודות במפעלי תעשייה ובכתי מלאכה, כמפורט בו, הן עבודות המזכות במענק, אך ישתלם בעדן מענק נמוך מזה המשתלם בעבודות אחרות. כמו-כן נקבע, שמי שהועסק בעבודה נדרשת שהיא עבודה חקלאית יהיה זכאי לקבל מענק חלקי, אם עבד במשך תקופה של לא פחות מארבעה חודשים.

הצעת חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה (תיקון מס' 133) (זיכוי וניכוי בשל הוצאות טיפול בילדים), התשס"ג-2002

הצעת חוק של ארבעה חברי כנסת: ענת מאור, חוסניה ג'בארה (מר"צ) אליעזר זנדברג (שינוי) ועמיר פרץ (עם אחד).

העלויות הכרוכות בטיפול בילדים הן גבוהות ומטילות מעמסה כלכלית על ההורים, בין שמדובר במעון יום ובין שמדובר בדרך טיפול אחרת.

העלויות האמורות מובילות לעתים למצב שבו ההורים בוחרים שאחד מהם, במקרים רבים – האם, יימנע מלצאת לשוק העבודה, שכן משכורתו מתועלת ממילא להוצאות הטיפול בילדים.

הצעת החוק לתיקון פקודת מס ההכנסה נועדה להקל את הנטל הכלכלי וליצור תמריץ חיובי ליציאת נשים לעבודה. כניסתן של נשים נוספות למעגל העבודה תביא הכנסות לאוצר המדינה הנובעות ממיסוי ותסייע במימון עלות הצעת חוק זו.

בהתאם להצעת החוק תוכל אישה, שהיא אם לילדים, לבחור באחד משני מסלולים חלופיים:

1. נקודות זיכוי בגין הוצאות טיפול בילדים: 5 נקודות זיכוי בעד ילדה האחד; 4 נקודות זיכוי נוספות בעד ילדה השני ו-3 נקודות זיכוי נוספות בעד כל אחד מילדיה הנוספים.

2. ניכוי סכומים ששולמו עבור מעון לילדים: האישה תוכל לזכות מהכנסתה החייבת במס סכומים ששילמה עבור מעון יום לילדיה בסכום שאינו עולה על 18,000 שקל בעד ילדה האחד, 15,600 שקל נוספים בעד ילדה השני ו-13,200 שקלים נוספים בעד כל אחד מילדיה הנוספים.

הזכאויות האמורות יחולו לגבי ילד שמלאו לו 3 חודשים וטרם מלאו לו 5 שנים, וכל עוד הוא אינו זכאי לחינוך חינוך לפי חוק לימוד חובה, התש"ט-1949.

מוצע לקבוע, שהזכאות לפי כל אחד מן המסלולים תותנה בכך שכל אחד מבני הזוג עובדים או עוסקים בעסק או במשלח יד 36 שעות בשבוע לפחות במהלך כל שנת מס. יחד עם

זאת יוכל שר האוצר לקבוע, באישור ועדת הכספים של הכנסת, מקרים שבהם תקום הזכאות גם בהיקף עבודה או עיסוק של פחות מ-36 בשבוע.

עוד מוצע לקבוע, שהאישה תהיה רשאית לבחור שזכאותה תובא בחישוב המס של בן זוגה במקום בחישוב המס שלה. הזכאות המוצעת תקום לבני הזוג גם אם אינם נשואים ואף להורה יחיד.

במקרים שהילד מצוי בהחזקה משותפת של הורים, תמשיך האישה להיות זכאית להטבה, אולם אם הילד מצוי בהחזקתו הבלעדית של האב – יהיה הוא זכאי להטבה האמורה.

משרד האוצר מעריך את עלותו של החוק במיליארד עד מיליארד וחצי שקל לשנה. ח"כ עמיר פרץ מעריך שהעלות תהיה 700 מיליון שקל, וח"כ אליעזר זנדברג טוען שהיא תהיה 200 מיליון שקל. מוצע, שהמימון יבוא מסעיף הרזרבה שבתקציב המדינה.